АНИ ИМА ОСТЕОСАРКОМ

Ръководство за деца

ЗАЕДНО СРЕЩУ
САРКОМА

www.sarcoma.bg

+ 359 894 489 673 contact@sarcoma.bg

Книжката „Ани има остеосарком" е предназначена за родители, за здравни специалисти и за хора, които се грижат за деца. Целта е да се прочете заедно с болните от остеосарком деца, за да им помогне да разберат какво представлява болестта и как протича лечението ѝ. Книжката е направена специално за малките пациенти.

В края ѝ ще намерите полезен речник на думите, които ще срещнете, докато четете. Те са с удебелен шрифт.

„Ани има остеосарком е преведена и произведена от сдружение „Заедно срещу саркома – независима неправителствена организация за борба със саркома. Bone Cancer Research Trust не нови отговорност за адаптираното издание, предназначено за българския пазар.

Информацията в книжката трябва да бъде използвана в съчетание със съветите от лекуващите лекари, които са наясно с индивидуалните особености на лечението на Вашето дете.

Автори:
Лиъм Маршал – специалист проучвания и информация в Bone Cancer Research Trust
Зоуи Дейвисън – ръководител на секция проучвания и информация в Bone Cancer Research Trust

Илюстрации:
Дебра Лигинс от Bearded Squirrel

Пълен списък на хората, прегледали и редактирали изданието, могат да бъдат намерени в края на книжката.

За първи път тази книжка е издадена през 2018 г.
Последната ревизия на текстовете е от декември 2021 г.

BONE CANCER RESEARCH TRUST
UNTIL THERE'S A CURE

Health & care information you can trust
The Information Standard Certified Member

За теб

Тази книжка е направена, за да ти помогне да разбереш какво е **остеосарком**. Тя включва информация за диагнозата и различните варианти на лечение, които лекарите ще изготвят, за да ти помогнат да се почувстваш по-добре.

Историята е написана за малки пациенти на възраст между 9 и 13 години. Ако не искаш, може да не правиш всичко, което е написано в книжката, но тези неща ще ти помогнат да разбереш болестта по-добре и да знаеш какви са хапчетата, които ще ти дадат, за да оздравееш. Препоръчваме ти да прочетеш тази книжка с мама и татко или с твоя лекар.

Казвам се:

.....

.....

.....

На ..... години съм.

Болницата, в която се лекувам е:

.....

.....

Използвай това пространство за да нарисуваш автопортрет

Запознай се с Ани

Ани е на 9 години и половина. Тя живее с майка си, баща си и големия си брат Марти. Ани много обича да играе с приятелите си навън, когато времето е топло, както и да плува в басейна, когато вали.

Ани обича да си представя, че е супергерой. Г-жа Вълшебна ѝ е любимка. Ани рисува много хубаво и често използва въображението си.

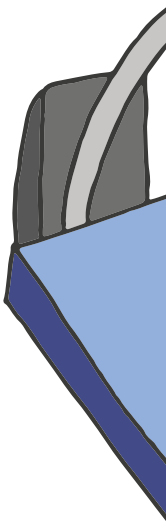
Напиши или нарисувай някои от нещата, които харесваш да правиш:

Ани има болки в крака

Ани забеляза, че има подутина в долната част на крака си. Отскоро започна да я боли, а през нощта болката става по-силна. Усеща го като наранен, когато го пипне.

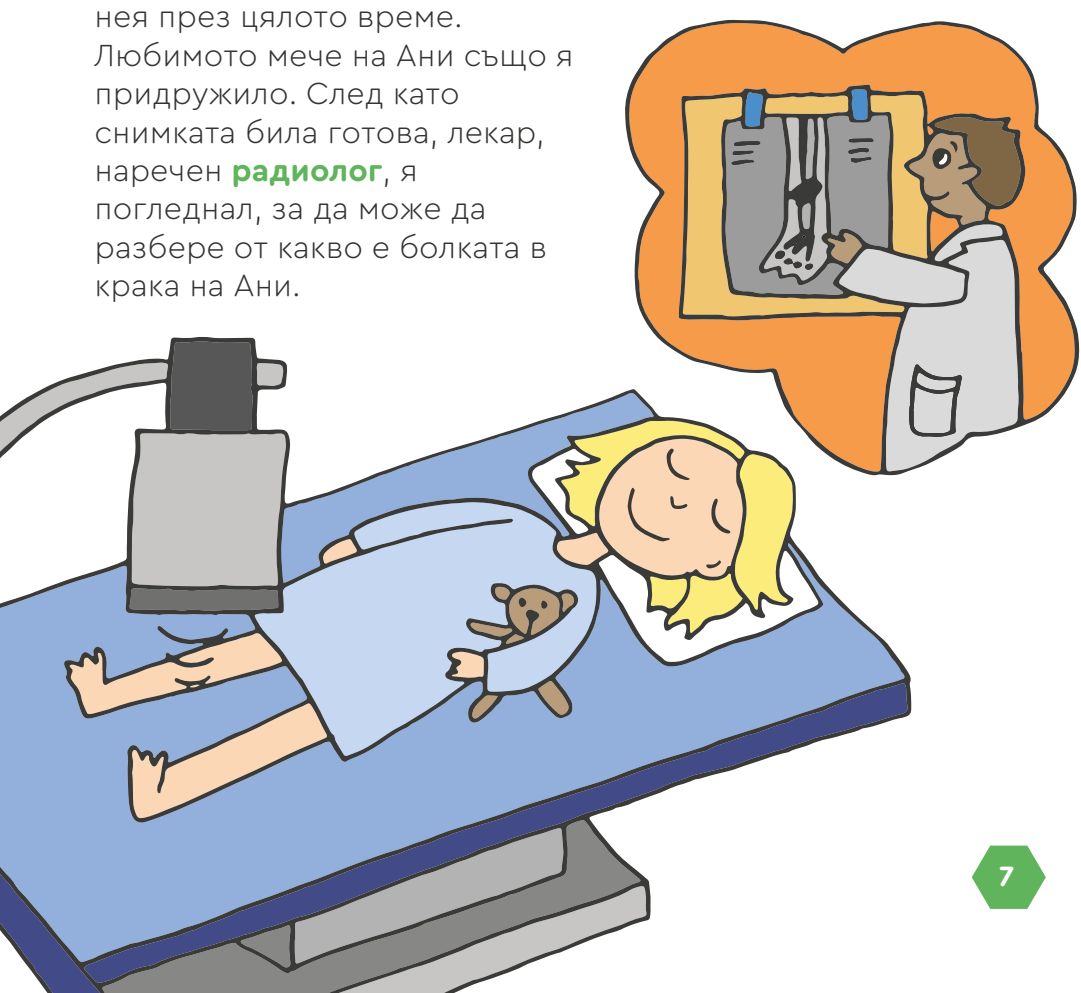
По време на игра, Ани усещаше, че кракът ѝ не може да се движи като преди. Майка ѝ и учителката ѝ в училище бяха много притеснени от тази подутина. Няколко пъти Ани и майка ѝ ходиха на лекар. Казаха им, че трябва да отидат на специален лекар в една болница, за да ѝ направят изследвания.

Изследванията на Ани

Има най-различни видове изследвания, които могат да помогнат на лекарите да разберат защо някой го боли нещо. Когато Ани и майка ѝ пристигнали в болницата, лекарят казал на Ани, че трябва да ѝ направят снимка. Апаратът, който прави тези снимки, се нарича **рентген**. Той снима мястото, където Ани я боли кракът.

Рентгеновата снимка била много лесна. Отнела само няколко минути и въобще не боляло. Когато рентгенът бил поставен над подутината на крака ѝ, Ани трябвало да лежи напълно неподвижна, за да може снимката да се получи добре. Майка ѝ била с нея през цялото време. Любимото мече на Ани също я придружило. След като снимката била готова, лекар, наречен **радиолог**, я погледнал, за да може да разбере от какво е болката в крака на Ани.

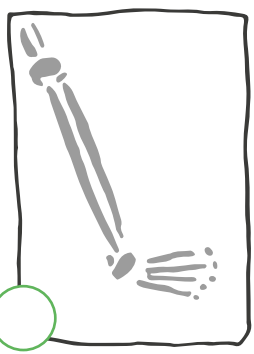

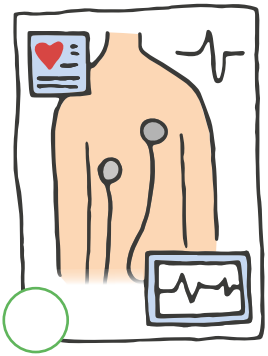
Наложило се да направят няколко различни вида снимки на Ани, за да разберат точно откъде идва болката в крака и как да ѝ помогнат да се почувства по-добре. Трябвало да ѝ направят и компютърен томограф (КТ) на гръдния кош, за да могат лекарите да видят и белите ѝ дробове. Въобще не боляло.

За да стане добре тази снимка, Ани трябвало да легне на легло и да сложи ръцете си над главата. Леглото се преместило така, че машината, наречена скенер, да може да направи снимка на белите ѝ дробове. Когато скенера бил готов да направи снимката, Ани трябвало да задържи дъха си за малко. Било малко трудно, но лекарите ѝ казали, че се е справила чудесно.

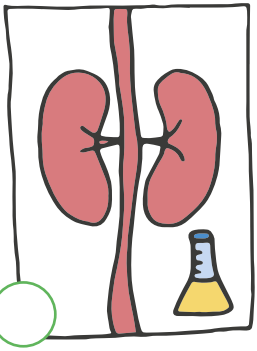
Също като на Ани, може да се наложи и на теб да ти направят и други видове изследвания. Те могат да бъдат:

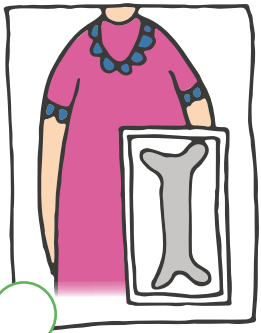
- Кръвни изследвания
- Рентгенова снимка
- ЯМР
- Тест за слуха
- Скенер на костите
- Изследвания на сърцето
- Изследвания на бъбреците

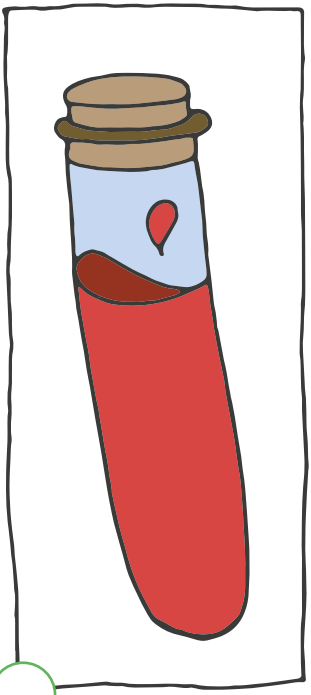

Съедини картинката с вида изследване

1: Кръвни изследвания
2: Рентгенова снимка
3: ЯМР
4: Тест за слуха
5: Скенер на костите
6: Изследвания на сърцето
7: Изследвания на бъбреците

Накрая на Ани ѝ останало да мине през още едно изследване, наречено биопсия.

За него лекарите трябвало да направят така, че тя да заспи. Те искали да вземат мъничко парче от подутината и да го погледнат през един специален уред, наречен **микроскоп**. За да заспи, дали на Ани хапче, наречено **упойка**. Ани не усетила нищо, докато била заспала.

Тя се събудила с малка превръзка на крака.
Ани била много смела.

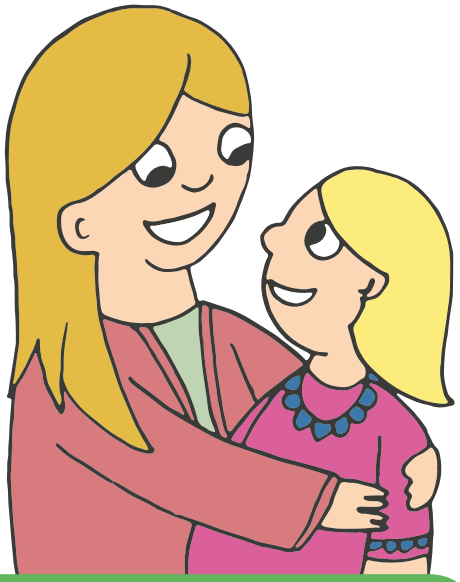

Лекар, наречен **патолог**, използвал микроскоп, за да може да увеличи взетото парченце от подутината в крака на Ани и да разгледа внимателно клетките. Това се правело, за да разбере какво причинява болката и какъв вид е подутината. Изследването помогнало на лекаря на Ани да реши какво лечение е необходима за нея.

Онкологът на Ани ѝ обясни, че в болницата има голям екип от лекари-специалисти, които ще се грижат за нея. Всички те, заедно със семейството ѝ, успокоиха Ани, че е нормално да се чувства изплашена и объркана и я накараха да обещае, че ако нещо я разстройва или притеснява, ще се обърне към лекаря ѝ.

Ако и ти имаш въпроси или нещо те притеснява, не се страхувай да попиташ. Няма глупави въпроси!

Напиши тук всички въпроси, които хрумват на теб или семейството ти:

Какво ѝ е на Ани?

Ани и семейството ѝ се срещнали с лекар, наречен **детски онколог**. След като прегледал изследванията ѝ, лекарят казал на Ани и семейството ѝ, че тя има остеосарком.

Остеосаркомът е вид раково заболяване, което започва в костите. Може да чуеш, че го наричат **първичен рак на костите**, костен сарком или костен тумор. Всичко това означава едно и също. Най-често се появява в дългите кости – като тези на краката и ръцете, но може да се появи във всички кости от тялото. В повечето случаи се образува там, където костите израстват най-бързо.

Онкологът обяснил, че остеосаркомът на Ани бил открит под коляното, в долната кост на крака, наречена **тибия**. Тя била много разстроена и объркана от тази новина и не разбирала защо децата като нея може да имат остеосарком. Нейният онколог обяснил, че остеосаркомът започва когато нещо с клетките в костта се обърка и ги кара да растат много бързо и без контрол. Когато това се случи, може да се появи подутина. Медицинските сестри и лекарите обяснили на Ани, че тя не е виновна за появата на подутината и че нищо лошо не е направила, за да се появи.

Понякога клетките на остеосаркома се вмъкват в кръвния поток и могат да достигнат и до други части на тялото, където да се установят и да започнат да растат. Те се наричат **метастази**. Случва се остеосаркомът да засегне и други кости в тялото или да стигне до белите дробове, които са в гръдния кош. Това е причината да направят изследване на гръдния кош на Ани.

Чувства

Всеки се чувства по различен начин, разбирайки за диагнозата остеосарком. Да знаеш, че ти предстои много дълъг път, който включва различни изследвания, скенери, запознанство с много нови хора, лечение с химиотерапия и **операция**.

По време на процеса на лечение е нормално да изпитваш много и различни емоции. Възможно е да се чувстваш нервен, въодушевен, притеснен, тъжен, изплашен, сърдит... или всичко наведнъж.
Много помага, ако споделиш всички тези чувства с някой друг, не ги дръж в себе си! Ани понякога говореше с клиничния психолог и това ѝ помагаше да се почувства по-добре. Опитай да споделиш със семейството си или с твоя лекар как се чувстваш.

Ако не си сигурен как, опитай първо да нарисуваш кръгчета около чувствата си на тази страница и после ги покажи на семейството си, приятелите си или на лекарския екип, когато смяташ, че си готов.

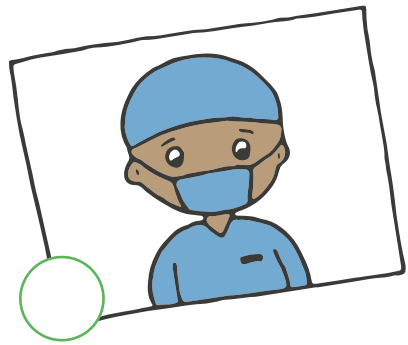

Или може да нарисуваш своя собствена рисунка тук:

Болничният екип на Ани

Ани и семейството ѝ срещнали много нови хора в болницата. Те били част от специалния екип, наречен мултидисциплинарен (МДЕ), чиято задача била да ѝ помага по време на лечението. **Мултидисциплинарен екип** означава, че той е съставен от много различни лекари, медицински сестри и други хора, които работят заедно, за да помогнат на пациентите си.
Към тях се присъединиха и други специалисти.

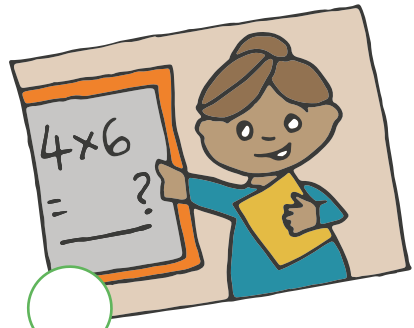
Съедини човека с професията му:

2: Психотерапевт

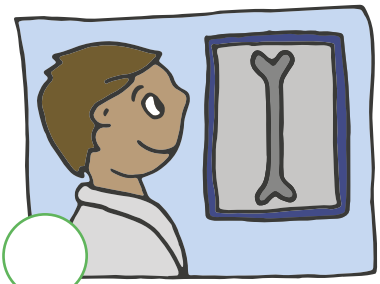
1: Радиолог

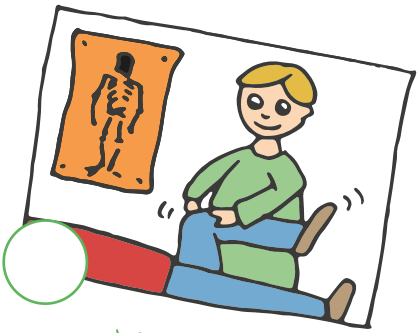

3: Медицинска сестра

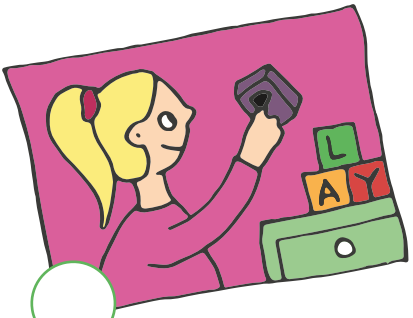
4: Учител

5: Хирург

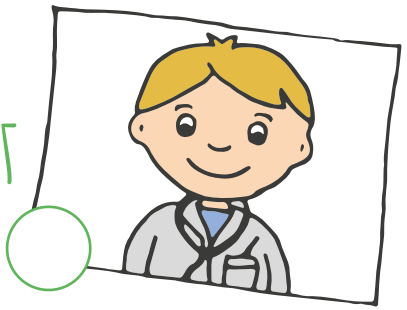
6: Специалист по игра

7: Терапевт

8: Детски онколог

Твоят болничен екип:

Ани срещна много нови хора, докато беше в болницата. Ако искаш, напиши имената на хората, които срещаш, и разбери какво правят, за да ти е по-лесно да ги запомниш:

Моят лекар е:

.....

Моят хирург е:

.....

Моята медицинска сестра е:

.....

Моят специалист по игра е:

.....

Моят психотерапевт е:

.....

Моят социален работник е:

.....

Оставили сме ти малко свободно място, ако искаш да напишеш името и на някой друг, защо не и на нов приятел, който си срещнал в болницата.

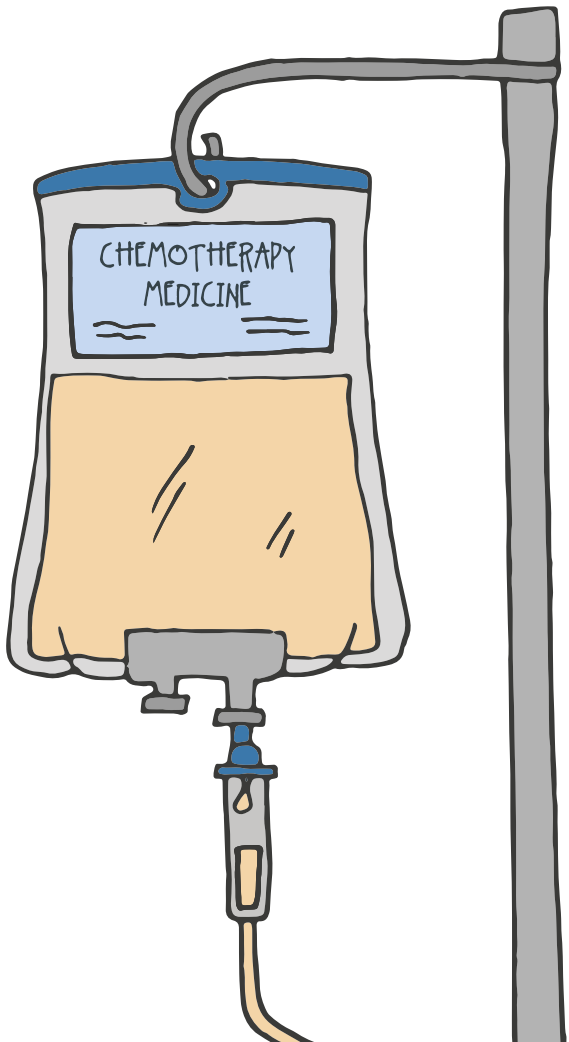
.....

.....

.....

Лечението на Ани

След като съобщили на Ани, че има осетосарком, лекарският екип се събрал, за да обсъди как ще я лекуват и направили план за лечението ѝ. Този план включвал лечение с т.нар. **химиотерапия**.
Ще чуеш хората да я наричат и „химия" за по-кратко.
След химията на Ани щели да направят операция за премахване на подутината. След това тя щяла да има още курсове химиотерапия.

Какво да очакваш при лечение с химиотерапия – странични ефекти

Преди да започне химиотерапията, медицинската сестра обяснила на Ани, че е възможно да забележи някои промени в начина, по който изглежда и се чувства. Тези промени се наричат странични ефекти и се отразяват на всички хора, които се лекуват с химиотерапия като Ани.

Сестрата ѝ казала, че може да изгуби косата си. От всички странични ефекти, за които разказали на Ани, този я разстроил най-много.

Ани се почувствала по-добре, когато сестрата ѝ казала, че може да носи различни цветни шалове, които тя сама да нарисува. А в дните, в които не ѝ се носи шал, тя ще ѝ помогне да си избере перука.
Ани казала, че иска да носи дълга и къдрава перука.

перуки и забрадки

Химиотерапия

Първата стъпка в плана на лечение на Ани бил да започне химиотерапия. Дали ѝ смес от три различни химиотерапевтични препарата – Метатраксат, Доксорубицин и Цисплатин. Затова понякога лекарите наричали лечението МАП химиотерапия.

Всеки от тези химиотерапевтични препарати действат по различен начин, но когато ги вземеш заедно, имат по-добър ефект.
На Ани ѝ вливали тези препарати, за да направят осетосаркома по-малък. Това ще помогне на хирурга да премахне подутината. Химиотерапията не само помага бучката да стане по-малка, но и убива всяка друга осетосаркомна клетка, която е успяла да се придвижи в тялото на Ани.

За да подготвят Ани за химиотерапията ѝ поставили специална тръбичка във **вената**, наречена **порт**. С нейна помощ сестрите по-лесно ще ѝ пускат лекарствата и няма да се налага повече да се използват игли, дори и за кръвните изследвания, от което Ани била много доволна.

Тя трябвало да приема химиотерапията за определен брой дни, след което щяла да има почивка, преди да започне следващия курс. Това се нарича цикъл. Ани щяла да има два цикъла от тази химия преди операцията.

Майката на Ани ѝ правила компания по време на лечението с химиотерапия. Тя била приготвила любимия ѝ костюм на супергерой, който вдъхвал на Ани смелост да посрещне всички предизвикателства.

Какво взе ти в болницата? Как те кара да се чувстваш?

Ани имаше тежки дни по време на лечението с химиотерапия. Понякога се чувстваше уморена, друг път изпитваше трудности да отиде до тоалетна.

Когато беше уморена, тя спеше и си почиваше, което ѝ беше позволено и никой нямаше против това. Когато се чувстваше зле или имаше затруднения с ходенето до тоалетна, медицинските сестри ѝ даваха лекарство, което ѝ помагаше да се почувства по-добре.

Ани се разстройваше и когато ѝ ставаше трудно да се храни заради химиотерапията. Вкусът ѝ се промени и имаше афти в устата, което пък се отразяваше на апетита ѝ. В тези случаи Ани хапваше по мъничко и ядеше повече меки храни като картофено пюре или сладолед, които са лесни за преглъщане. Когато устата я болеше много, лекарите ѝ даваха болкоуспокояващи, за да ѝ помогнат.

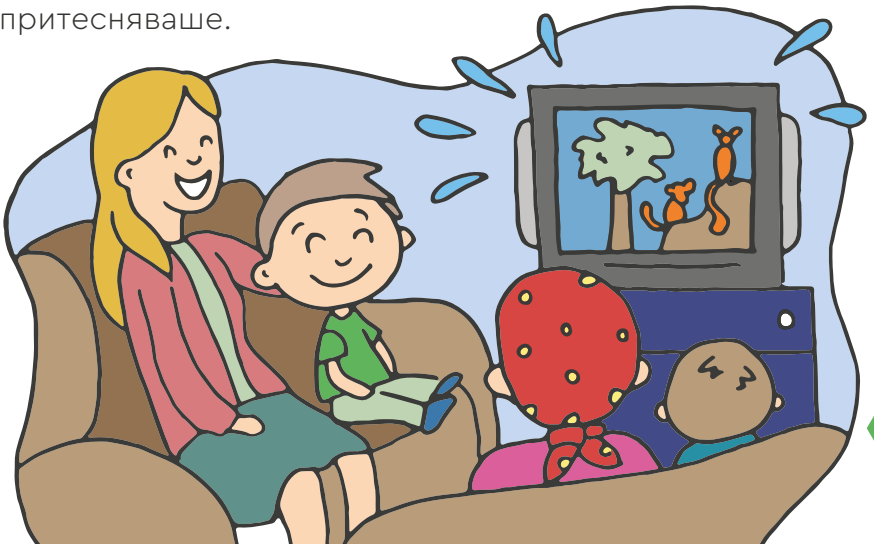
Кои странични ефекти на лечението те разстройват най-много?

Медицинската сестра каза на Ани, че тези странични ефекти са напълно нормални. Повечето хора, които се лекуват с химиотерапия, ги имат. Има случаи, когато хората изпитват и други странични ефекти, но за щастие при нея не се появяват.

Имаше и дни, в които Ани се чувстваше по-добре и искаше да прави нещата, които обича – да си играе с приятели и да се срещне със съучениците си. В други дни тя се опитваше да навакса с уроците в училище с помощта на учителката ѝ, която идваше в отделението в болницата. Между циклите на химиотерапията Ани се прибираше вкъщи да си почине и след това отново се връщаше в болницата за следващия курс терапия.

През един от почивните дни, в които Ани си беше вкъщи, родителите и брат ѝ планираха да прекарат с нея един ден навън – в зоологическата градина. Ани много се развълнува и очакваше с нетърпение да види различни животни, особено любимите ѝ сурикати. За съжаление, когато се събуди сутринта, не се чувстваше добре, беше уморена и не ѝ се ходеше никъде. Беше много разстроена, но никой не ѝ се сърдеше. Семейството ѝ я прегърна и ѝ даде кураж. Останаха си вкъщи и гледаха любимия ѝ филм заедно.

Понякога, дори когато нямаше химиотерапия, Ани не се чувстваше добре и не ѝ се прибираше вкъщи. Когато това се случеше, тя оставаше в болницата, за да могат лекарите и сестрите да се погрижат за нея. В болницата тя срещна много нови приятели, които бяха на лечение с химиотерапия като нея. Тя никога не се чувстваше сама и споделяше със семейството си и лекарите всичко, което я притесняваше.

Операцията

Ани трябваше да отиде в специална болница, където да ѝ направят операцията. Преди това тя премина през нови изследвания – скенер и ЯМР на подутината ѝ.

Има няколко вида хирургически операции, които могат да претърпят пациентите с остеосарком. Най-често срещаната е тази, щадяща крайниците, която понякога се нарича и **операция за спасяване на крайник**. В някои случаи пациентът може да имат нужда от друг вид операция, като **реконструкция на костта** или **ампутация**. Докторът, който следи състоянието ти, ще обясни от какъв вид операция имаш нужда и защо.
Ани и майка ѝ се срещнаха с медицинския екип, за да обсъдят операцията. Лекарят каза, че нейният остеосарком реагира добре на лечението и че туморът е намалял. Това било добра новина и означавало, че на Ани ще бъде направена операция за спасяване на крайника.

Ани се притесняваше от операцията, но се радваше, че хирурзите ще я отърват от тумора.

Тя имаше много въпроси. Семейството ѝ и лекарите винаги я изслушваха от какво се страхува. Те знаеха, че това беше труден период за нея и напълно я подкрепяха. Ани, семейството ѝ и медицинските сестри помислиха за всички възможни въпроси, които могат да попитат хирурга и си ги записаха, за да не забравят нещо.

Ти имаш ли въпроси за твоята операция?

Ани се срещна с нейния хирург

Той ѝ обяснил какво ще се случи по време на операцията и я изслушал за всичко, което я тревожи. Медицинската сестра ѝ уговорила среща с едно момче, което също имал сарком на костта. Той се казвал Алекс и бил на 12 години. На него вече му била направена операцията.

Алекс я уверил, че ще може отново да играе с приятелите си след операцията. Това помогнало на Ани да се почувства по-спокойна. Тя се срещнала и с още едно момченце – Митко, който бил на 10 години и току що бил диагностициран със същото заболяване. Той бил много разстроен и Ани си поговорила с него, за да го успокои.

Можеш да прочетеш повече за историята на Митко в книжката „На Митко му правиха операция".

Още лекарства

След като кракът на Ани беше излекуван с операцията, лекарите искаха да се уверят, че всички ракови клетки от остеосаркома са убити и не е останала нито една. На Ани трябваше да се приложат още няколко курса химиотерапия.

Това означаваше, че тя ще прекара още известно време в болницата. Това не ѝ беше никак приятно, защото не искаше отново химиотерапии, но тя вече знаеше какво да очаква и беше спокойна, че медицинският екип ще ѝ помогне и ще се погрижи за нея. Нейното семейство също щеше да бъде до нея и да се забавляват заедно. Ани обичаше да гледа филми на компютъра на батко си.

Ани се чувстваше по-добре

След като се възстанови от операцията, Ани можеше да си отиде вкъщи и да се върне в училище, което я правеше много щастлива. Всичките ѝ приятели се радваха да я видят и бяха много въодушевени, че тя беше отново при тях. Понякога Ани трябваше да се върне и да остане в болницата за поредния курс химиотерапия. Тя знаеше какво да очаква от страничните ефекти, но това все още я разстройваше защото някои

от тях бяха болезнени. Ани знаеше, че може да говори с медицинската сестра и семейството си, когато нещо я болеше.

Някои от децата в училище имаха доста въпроси към нея, затова тя взе със себе си дневника от болницата, който сестрите ѝ бяха дали, когато за първи път влезе там. В началото тя се чувстваше уморена, но с времето свикна с това.

Ани не можеше да прави всичко както преди да се разболее, но тя все още посещаваше своя физиотерапевт и беше решена да опитва нови дейности.

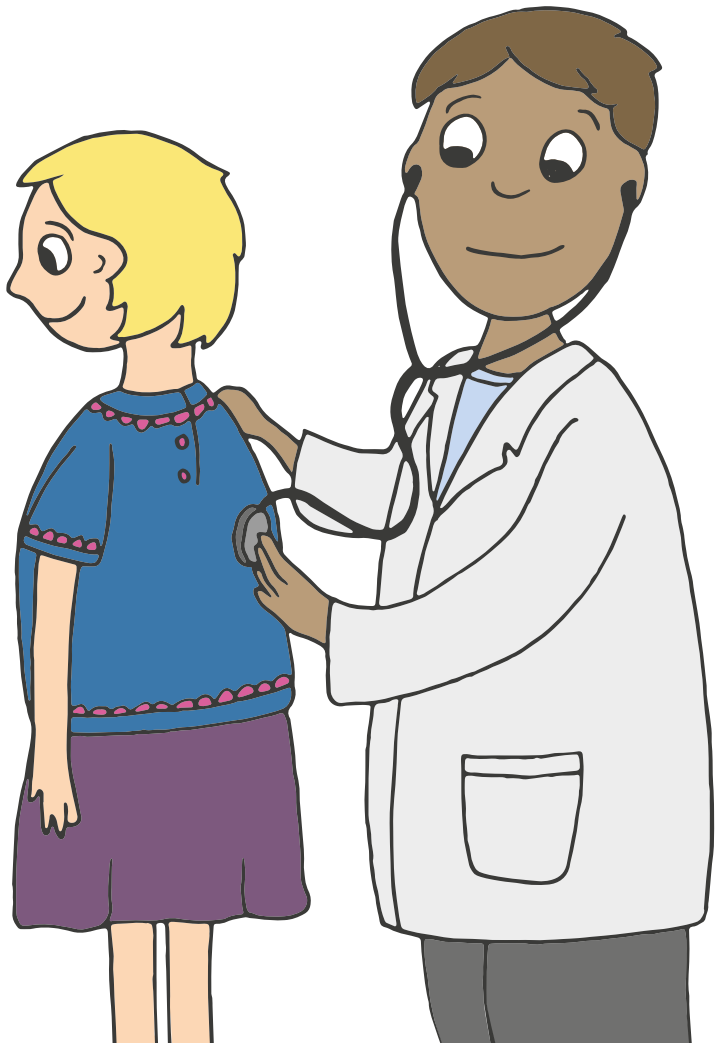
Тя редовно ходеше на прегледи при онколог. Ани нямаше нищо против това, защото се радваше да види медицинския екип, който ѝ помогна толкова много.

Дълготрайни странични ефекти

След като Ани приключи с лечението си, тя трябваше да продължи да ходи на редовни прегледи, защото беше много важно да се следи дали всичко е наред. Това се налага, защото понякога химиотерапията може да те накара да се чувстваш зле много след приключване на лечението.

Лекарите казаха, че Ани може и да не се почувства зле, но е по-добре редовно да ѝ правят прегледи.

Надяваме се, че историята на Ани ти помогна да разбереш повече подробности за болестта осетосарком, за химиотерапията и всички останали детайли, съпътстващи лечението.

Възможно е твоята история да не е съвсем същата, като тази на Ани. Може да се наложи да ти дадат различни лекарства или операцията да е различна, така че, ако има нещо друго, което искаш да знаеш, попитай твоя лекар в болницата.

Използвай тази страница да напишеш всички въпроси, които имаш:

Речник

Ампутация: хирургическа операция, при която се отстранява някаква част или целият крайник;

Упойка: лекарство, което помага на пациента да заспи по време на операция;

Биопсия: процедура, при която малко парче от тъканите се отстранява, за да се изследва за признаци на заболяване;

Химиотерапия: лекарство за пациенти, болни от ракови заболявания;

Клинична медицинска сестра: медицинска сестра, която може да даде експертен съвет на пациентите по време на тяхното заболяване;

Компютърен томограф: скенер, който използва рентгенови лъчи, за да създаде детайлна снимка на вътрешността на тялото;

Щадяща крайника операция: вид хирургическа операция, при която се отстранява тумора от крайника без да се отстранява самият крайник;

Метастази: когато клетките от първичния тумор се разпространят и започнат да растат на друго място;

Микроскоп: вид апаратура, с която се преглеждат много малки частици, като клетките;

Ядрено-магнитен резонанс (ЯМР): вид скенер, който използва силни магнити, за да направи детайлна снимка на вътрешността на тялото;

Мултидисциплинарен екип: група от медицински професионалисти, в която всеки член дава различна и специфична медицинска грижа на пациента. Екипът събира на едно място различна експертиза, която да помогне да бъде съставен адекватен план за лечение на пациента;

Остеосарком: злокачествен тумор, който се формира в костта.

Детски онколог: лекар, който е специализирал в поставянето на диагноза и лечение на деца с онкологични заболявания;

Патолог: лекар, който използва микроскоп, за да прегледа клетките и да разбере какво му е на пациента;

Физиотерапевт: човек, който помага на хората, като ги раздвижва и им дава упражнения;

Порт: дълга и гъвкава пластмасова тръбичка, която се свързва с малък диск, направен от пластмаса или метал, поставен под кожата, през който се влива химиотерапията във вените;

Първичен рак на костите: онкологично заболяване, което започва от клетките на костта;
Психолог: човек, който говори с хората за техните чувства;

Радиолог: лекар, който има специални умения за поставяне на диагноза на пациенти чрез преглед на снимките от различни видове скенери като рентген, ЯМР и т.н.;

Ротационна пластика: операция, при която част от крайник се отстранява, докато останалият крайник под него се завърта и прикрепя отново.

Странични ефекти: нежелани и неприятни ефекти, причинени от лекарства;

Хирург: лекар, който прави операции на пациентите, като тези за премахване на тумори;
Тибия: наречена още пищял. Това е вътрешната и по-голяма от двете кости на подбедрицата. Костта до него се нарича фибула;

Вена: вид кръвоносен съд;

Рентген: вид скенер, който създава снимка на вътрешността на тялото.

Ръководство за родители:

Тази страница е предназначена за родители и хора, грижещи се дете, на което му предстои операция като част от лечението на остеосарком. Съветите са дадени от професионални медицински лица и родители, засегнати от саркома.

- **Окуражете** детето си да задава въпроси и да ги приема сериозно. Ако не знаете отговорите, бъдете честни. Лекуващият лекар може да ви даде повече насоки, за да можете да отговорите на въпросите на детето си.
- **Напишете** всички въпроси или тревоги, които имате вие или детето ви. Така няма да забравите какво да питате при следващата среща с лекуващия екип. Ако не разбирате какво ви казват, кажете им, за да могат да ви го обяснят още веднъж.
- **Бъдете честни** за операцията. Важно е детето ви да знае какво става, каква операция ще трябва да се направи и да има възможността да си зададе всички въпроси.
- Нормално е да искате да защитите детето си от всичко, което би го стресирало, **но не му обещавайте**, че всичко ще бъде наред веднага след процедурата.
- Често нещата, които **отвличат вниманието**, могат да помогнат в успокояването на изпаднало в стрес дете, като например посетител, нова книга, игра или играчка. Помислете да занесете нещо в болницата, което детето ви да очаква с нетърпение след процедурата.
- Децата улавят тревогите на възрастните, така че в допълнение към вашите думи помислете дали да не използвате **невербални сигнали** като езика на тялото или тона на гласа, за да успокоите детето си.
- Добре е да **говорите за чувствата си**. Сестрите и психолозите са на разположение да ви помогнат и подкрепят. Много е важно да се погрижите за вашите собствени нужди и да не се чувствате виновен за случващото се.

За повече информация за саркома и начините да получите помощ, моля посетете **www.sarcoma.bg**

Сдружение „Заедно срещу саркома" е неправителствена организация, чиято цел е да увеличи популярността на заболяването, да се говори повече за него и да се въведат успешни практики от чужбина в лечението на пациенти тук, в България. Ние работим в партньорство с медицинските специалисти, за да им помогнем да разберат пациентското преживяване в един толкова труден път – пътят на лечението, трансформациите, през които преминават засегнатите от болестта и да могат да им помогнат да минат през него по-леко и с достойнство.

Ако забележите неточности в съдържанието на листовката, имате въпроси, коментари или нужда от съдействие, може да се свържете с нас като използвате информацията за контакт.

„Ани има остеосарком" е адаптирана от оригиналната книжка „Abbie Has Osteosarcoma", подготвена и произведена от Bone Cancer Research Trust. Тя е била предназначена за пациенти, които се лекуват в Обединеното Кралство. Нанесени са промени по текстовете, така че да е актуална за пациентите в България.

СДРУЖЕНИЕ Заедно срещу саркома

+ 359 894 489 673 contact@sarcoma.bg

www.sarcoma.bg